EMPERYALİZME, FAŞİZME, TEKELCİLİĞE VE ŞOVENİZME KARŞI

TEK CEPHE

sayı:9 1mark

DİB-AK YAYIN ORGANIDIR

FAŞİST ASKERİ CUNTA'NIN MASKESİ DÜŞTÜ

BASKILAR BASINA VE AYDINLARA YÖNELDİ!

SON İKİ AY İÇERİSİNDE BASKILARIN BASINA VE AYDINLARA YÖNELDİĞİ, BİRÇOK TANINMIŞ GAZETECİ VE YAZARIN, SIRF YAZILARINDAN VE ESERLERİNDEN ÖTÜRÜ SIKIYÖNETİMCE GÖZALTINA ALINDIĞI, CUNTA DENETİMİNDEKİ BASINA BİLE YANSIYOR. BU DURUM, 12 EYLÜL DARBESİNİ YAPAN FAŞİST CUNTA'NIN MASKESİNİN İYİCE DÜŞTÜĞÜNÜ GÖSTERİYOR. ÇÜNKÜ 12 EYLÜL'Ü YAPANLAR, AMAÇLARININ SADECE TERÖRÜ ORTADAN KALDIRMAK VE DEMOKRASİNİN NORMAL İŞLEYİŞİNİ SAĞLAMAK OLDUĞUNU İLERİ SÜRMÜŞLER, SON DÖRT YILDA 5 BİN'DEN FAZLA İNSANIN SİYASAL CİNAYETLERDE YAŞAMINI YİTİRMİŞ OLMASINDAN ÖTÜRÜ DE, DÜNYA KAMUOYUNDA KENDİLERİNİ HAKLI GÖSTEREBİLMİŞLERDİ. ANCAK, SON İKİ AYDIR TUTUKLANAN, MAHKUM EDİLEN AYDINLARIN LİSTESİ GÖZDEN GEÇİRİLDİĞİNDE, SALDIRININ, ESAS İTİBARİYLE İLERİCİ DÜŞÜNCEYİ HEDEF ALDIĞI ORTAYA ÇIKIYOR. FAŞİST CUNTA'NIN AMACI, ÖRGÜTLENMESİNİ YASAKLADIĞI İLERİCİ DÜŞÜNCELERİN YAYILMASINI DA ENGELLEMEK, HATTA MÜMKÜN OLSA TAMAMEN ORTADAN KALDIRMAKTIR. (Bu konuda ayrıntılı haberimiz 6. sayfadadır)

TEK CEPHE'Yİ ENGELLEME ÇABALARI!

Demokrasi İçin Birlik Avrupa Komitesi'nin merkez yayın organı olarak dokuz sayıdan beri yayınlanmakta olan TEK CEPHE Gazetesi'nin geçen sayısının dağıtımı Federal Almanya'nın bazı şehirlerinde, Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Boran'dan geldiği bildirilen bir mektup üzerine bazı çevrelerce engellenmek istenmiştir. Türkiye'ye girişi faşist askeri cunta tarafından engellenen TEK CEPHE'ye yurt dışında uygulanmaya çalışılan bu baskı, gerçekten ilgi çekicidir. Mektupta, Tek Cephe'nin 8. sayısının "anti-parti" içerik taşıdığı iddia edilmektedir. Bu iddia ise, parti içi birliğin korunmasına zarar veren tasfiyeleri eleştirmiş olmamıza ve en geniş anti-faşist birlik oluşturulmasını istememize dayandırılmaktadır. Bu iddialara cevaplarımız 2-3 sayfalarımızdadır.

EFLATUN'UN DEVLET'İ VE EVREN'İN CUMHURİYETİ

Cunta şefi Evren, Antalya sahillerinde Eflatun'un "Devlet" adlı eserini de karıştırarak bir haftalık dinlenme yaptıktan sonra Kurucu Meclis'e son biçimini vermek üzere Ankara'ya döndü.

Bilindiği gibi, Eflatun'un toplum öğretisi, ideal bir aristokratik devlet tasviridir. Bu devlet, kölelerin sömürüsüne dayanır. Marx, "Eflatun'un ütopyası, Mısır'daki kast sisteminin Atinavari idealizasyonundan başka bir şey değildir," der.

Şimdi Evren'in kafasında pekişen model, tepede sivilleşmiş Evrenlerin, askerlerin ve burjuva politikacılarının, altta ise tüm emekçilerin yeralacağı bir piramittir.

Bunun için kişi kültü yaratma çalışmaları da hızlandırıldı: Devlet Başkanı'nı selamlama talimatları, MGK üyelerine karşı suçları ağırlaştıran yasa hazırlıkları...

Yani, Mısır ve Atina kastları 20. yüzyıl Türkiye'sinde yeniden kurumlaştırılıyor!

ABD-ÇİN İŞBİRLİĞİ

ABD emperyalizmi bir yandan Türkiye gibi bağımlı kapitalist ülkeleri yeni anlaşmalarla ve darbeci yöntemlerle kendi saldırgan planlarına daha fazla bağlarken, bir yandan da, yeni müttefikler buluyor.

Türkiye'ye "Çevik Müdahale Birliği" yerleştirilsin mi, yerleştirilmesin mi, tartışmaları sürerken, ABD'nin Sovyetler Birliği'ni gözetleme tesisleri Çin Halk Cumhuriyeti topraklarına yerleştirildi bile...

Çin yönetiminin, Sovyetler Birliği'ne ve öteki komşu sosyalist ülkelere karşı Pentagon ile ve NATO ile askeri işbirliği görüşmelerini sürdürdüğü öteden beri bilinmekteydi. Bu bakımdan, Çin yönetiminin barış ve halk düşmanı politikasını belgeleyen bu yeni haber sürpriz değil...

Emperyalizmin sosyalist sisteme ve Üçüncü Dünya ülkelerine karşı ekonomik ve hatta politik saldırısının da, Trilateral diye bilinen ve ABD, kapitalist Avrupa ve Japon tekelcilerinden, siyasetçilerinden, askerlerinden oluşan bir Üçlü Komisyon tarafından yönlendirildiği de bilinir. İşte bu "emperyalist beyin"in son toplantısı da geçen ay Çin başkenti Pekin'de yapıldı.

Bu durumda, aynı emperyalizmin Türkiye'ye dayattığı faşist cunta'ya yerli maocuların alkış tutmasına neden şaşmalı?

AMERİKAN EMPERYALİZM'İNDEN CUNTA'YA YEŞİL IŞIK!

BÜYÜKELÇİ JAMES SPAIN İLE SOHBET

«Demokrasiye dönüş aceleye getirilmemeli. Önemli olan, varılacak sonuçtur»

«ABD demokrasiye dönüş için orduyu sıkboğaz etmiyor»

A.B.D.'nin Ankara Büyükelçisi Mr. James Spain ile Başkonsolos Miss Smith'in Alsancak limanına bakan odasındayız. Büyükelçi **"Dutch Masters"** marka purosundan derin nefesler çekiyor. Kalın çerçeveli gözlüklerinin ardındaki bakışları sürekli hareketli. **"Bana istediğinizi sorabilirsiniz"** diyor ve başlıyoruz:

YENİ ASIR: Türkiye'de 12 Eylül'den sonra işbaşına gelen yönetimin destek ve anlayış beklemede Avrupalı müttefiklerinden çok ABD'ye güvendiği ve dış politikasında Washington'a önce ilk tanıdığına ilişkin değerlendirmeye katılıyor musunuz?

MR. SPAIN: Biz, yeni yönetimi, yâni Türk Ordusunu dönüş konusunda sık-boğaz etmiyoruz, etmek de istemiyoruz. Rejimin restorasyonu, bence tamamen sizi ilgilendirir. Bunun yanında Amerika ve Batı, Topluluğun çıkarlarını düşünmek zorundadır. Avrupa Parlamentosu veya Avrupa Konseyi, Türkiye'ye karşı bazı çıkışlar yapabilir. Bu çıkışların tesiri altında kalınarak demokrasiye dönüş aceleye getirilmemelidir. Önemli olan, varılacak sonuçtur.

TÜRKİYE'DE 12 EYLÜL DARBESİ'Nİ NATO'NUN ASKERİ PLANLARI VE İMF'NİN DAYATTIĞI 24 OCAK EKONOMİK KARARLARI ÇERÇEVESİNDE YAPTIRTAN ABD EMPERYALİZMİ, DÜNYA DEMOKRASİ GÜÇLERİNDEN GELEN "DEMOKRASİYE GEÇİŞ" BASKILARI KARŞISINDA FAŞİST CUNTANIN ARKASINDA YERALMAKTA VE KANLI BASKI REJİMİNİN DEVAM ETMESİ İÇİN EVREN'E YEŞİL IŞIK YAKMAKTADIR. NİTEKİM, ABD'NİN TÜRKİYE BÜYÜKELÇİSİ JAMES SPAIN, 6 HAZİRAN TARİHLİ YENİ ASIR GAZETESİ'NE VERDİĞİ DEMECİNDE AÇIKÇA, "BİZ, YENİ YÖNETİMİ, YANİ TÜRK ORDUSU'NU, DÖNÜŞ KONUSUNDA SIK-BOĞAZ ETMİYORUZ, ETMEK DE İSTEMİYORUZ. REJİMİN RESTORASYONU, BENCE TAMAMEN SİZİ İLGİLENDİRİR. BUNUN YANINDA, AMERİKA VE BATI, TOPLULUĞUN ÇIKARLARINI DÜŞÜNMEK ZORUNDADIR. AVRUPA PARLAMENTOSU VEYA AVRUPA KONSEYİ TÜRKİYE'YE KARŞI BAZI ÇIKIŞLAR YAPABİLİR. BU ÇIKIŞLARIN TESİRİ ALTINDA KALINARAK DEMOKRASİYE DÖNÜŞ ACELEYE GETİRİLMEMELİDİR. ÖNEMLİ OLAN, VARILACAK SONUÇTUR," DEMİŞTİR.

Generallerin kan banyosuna göz yummanın elbette bir faturası da vardır. Nitekim Büyükelçi bunun hemen ardından, "Çevik Kuvvet"le ilgili bir soruya verdiği cevapta, "Çevik Kuvvet için Türkiye'den birşey istemedik. Ancak bu ileride istemeyeceğimiz anlamına gelmemelidir. Sovyet işgali önemini korumaktadır. Bu nedenle Körfez Bölgesi'nde bir ÇEVİK KUVVET'i şart görüyoruz," diye konuşmuştur.

Geçen ayın bu planda önemli bir gelişmesi de, Ankara'da Georgetown Stratejik Araştırmalar Merkezi ile Türk Dış Politika Enstitüsü tarafından düzenlenen toplantıya, "ÇEVİK MÜDAHALE BİRLİĞİ"nin isim babası Robert Komer'in de katılması olmuştur. Anımsanacağı gibi, CIA ajanı ve Vietnam'da pasifikasyon uzmanı olan Komer, 12 yıl önce Türkiye'de büyükelçi olarak bulunmaktaydı ve fesat karıştırdığı için gençler tarafından arabasının yakılması üzerine ülkemizden gitmek zorunda kalmıştı. Aynı kişi, yeni belalar açmak için, cunta sayesinde yine Türkiye'dedir.

KORK.MA SÖNMEZ... BU ŞAFAKLARDA YÜZEN...

YORUM

EĞER "İLKELİ BİRLİK" İSE...

Gerek Demokrasi İçin Birlik, gerekse onun merkez yayın organı TEK CEPHE, bir yandan anti-faşist, anti - emperyalist, anti-tekelci ve anti-şovenist bir Tek Cephe'nin oluşturulması için ısrarlı mücadele verirken, bir yandan da, böyle bir cephenin mutlaka işçi sınıfının ideolojik, politik, örgütsel önderliğinde gerçekleştirilmesi gerektiğini sürekli vurgulamıştır. Nitekim, Demokrasi İçin Birlik Avrupa 1. Genel Kurulu'nun 1 Numaralı Kararı'nda, TEK CEPHE'nin "Bugün Türkiye toplumunda rolü ve işlevi daha da artmış olan ve demokrasi mücadelesinin sürükleyici gücü durumunda bulunan işçi sınıfının politik hareketinin öncülüğünde başarıya ulaşabileceği" gerçeğinin altı önemle çizilmiştir.

Bununla da kalınmamış, "demokrasi cephesinin gerçekleştirilmesinde ve başarıya ulaştırılmasında bilimsel sosyalist platformda bulunan örgütlerin her kademede biraraya gelerek oluşturacakları eylem birliğinin ve giderek işçi sınıfı politik hareketinin tekleşmesini sağlamalarının artan önemi" de vurgulanmıştır.

Gerçek bu iken, Tek Cephe'nin geçen sayısının dağıtımının bazı çevrelerce engellenmeye çalışılmasına neden olan Behice Boran imzalı bir mektupta, DİB yöneticilerine şu suçlama getirilmeğe çalışılmaktadır: "Geçmişteki olumsuz eylem birliği deneylerinin üyeler üzerinde haklı olarak bırakmış olduğu burukluğu, öfkeyi, güvensizliği, partiyi satıyorlar, teslim ediyorlar yaygaralarıyla körükleyerek, onları parti yönetimine karşı tavır almaya itelemeye çalışarak politik birliği kendi dar, kişisel hesapları nedeniyle önlemeye çalışıyorlar. Çok dikkat çekicidir ki, söz konusu örgüt gazetesinde kendilerini parti çizgisinde göstermek için merkez organından alıntılar yapıldığı halde, merkez organının 1. sayısından başlayarak politik birlik konusunda yayınlanan çeşitli yazılardan tek kelime aktarılmamaktadır."

Önce bir maddi hatayı düzeltmemiz gerekiyor. Söz konusu "merkez organı", TİP Merkez Komitesi adına yayınlanan Çark Başak'tır. Bu derginin ise 2(79) numaralı ve Ekim 1980 tarihli sayısında yer alan aşağıdaki satırlar, TEK CEPHE'nin Aralık 1980 tarihli 3. sayısında aynen yayınlanmıştır: "Gerek demokrasi cephesinin örülmesi ve askeri diktatörlüğe karşı olan tüm politik akımların diktatörlüğe karşı ortak muhalefetinin geliştirilmesinde, gerekse askeri faşist diktatörlüğün çeşitli toplumsal ve siyasal manevralarının etkisiz kılınmasında marksist-leninist hareketin birliğinin sağlanması, görevlerin merkezinde bulunuyor. Marksizm-leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkeleri temelinde, uluslararası strateji ve taktiklerin zengin deneyiminin ışığında ve bilimsel sosyalizmin ülke koşullarına doğru bir biçimde uygulanmasıyla oluşacak ideolojik-politik-örgütsel platformda tekleşmenin - birliğin sağlanması görevi bütün yakıcılığıyla önde duruyor."

Söz konusu suçlama mektubunu formüle edenlerden özellikle "genel sekreter" titrini taşıyan Nihat Sargın'ın, cunta'ya "faşist" diyemeyenleri küstürmemek için, özel bir beceri ile başlığından "faşist" kelimesini çıkarttırdığı bir yazının böyle önemli bir kesimini görememiş olmasına veya bile bile öyle davranmasına izah bulamıyoruz.

Sarı mektubu formüle edenler, bugüne değin DİB'in eylem birliği çalışmalarında olsun, TEK CEPHE'nin yayınlarında olsun, Çark Başak'taki ilkelerin dışında hangi davranış ve beyanı görmüşlerdir?...

Kendilerinin dağıtılmasından her nedense son derece telaşa kapıldıkları ve engellemeye çalıştıkları TEK CEPHE'nin geçen sayısındaki "işçi sınıfı siyasal hareketinin birliğinin sağlanması sürecinde yeralan ve alacak olan partileri bağlayan ana ve vazgeçilmez ilke, hiç kuşkusuz, marksizm-leninizm'i ve proletarya enternasyonalizmini teorik ve pratik temel olarak kabul etmektir. Böyle bir temeli kabul etmiş olmak, doğaldır ki, marksizm-leninizm'in tüm ilkelerini, bu çerçevede de onun devrim anlayışını, strateji ve taktiklerini benimsemiş olmayı gerektirir" ifadesi işte merkez organının yukarıda koymuş olduğu ilkelerden kaynaklanmaktadır. Ve yine bu ilkelerden hareket edildiği içindir ki, devrim anlayışıyla, durum analizleriyle, çalışma yöntemleriyle marksizm - leninizmin ilkelerine ters düşenlere eleştiri getirilmektedir: yanlışlarını düzeltmeleri ve bilimsel sosyalist hareketin ilkeli birliğinin bir an önce sağlanabilmesi için...

Eğer "istenilen -ve gerçekleştirilmesine çalışılan- birlik," söz konusu mektupta ileri sürüldüğü gibi, "her ne pahasına bir birlik değil, eşitlik zemini üzerinde, strateji ve taktiklerin doğru tesbitini sağlayacak, ilkeli bir birlik" ise, hâlâ küçük burjuva radikalizmine ve "cunta" cephesinde bir "sol subaylar grubunun var olduğu" hayaline bel bağlayanları eleştirdiği, siyasal birlik süreci içinde bu yanlışa teslim olmamak uyarısı yaptığı için Tek Cephe'ye kızmak, dağıtımını engellemeğe kalkışmak neden?..

HABER... TÜRKİYE'DEN HAB

TOPKAPI-MALTEPE'DE 1 MAYIS

Topkapı-Maltepe'deki küçük bir atelyede çalışan işçiler 1 Mayıs günü üretimi durdurarak beş dakikalık bir direniş yaptılar. Söz konusu eylem, mesainin başladığı saat 8'de şalterin örgütümüze üye işçi arkadaşımız tarafından kapatılmasıyla başladı. Ardından kısa bir konuşma yapılarak devrim şehitlerini anmak amacıyla bir dakikalık saygı duruşuna geçildi. Saygı duruşundan sonra 1 Mayıs'ı kutlamak, 1 Mayıs'lara sahip çıkmak konusunda kararlılıklarını dile getiren sloganlar atılarak direnişe son verildi ve işbaşı yapıldı. Tüm bu eylemler gerçekleştirilirken işveren olayı çaresizlik içinde seyretmek durumunda kaldı. Ancak olaydan birkaç gün sonra eylemin öncülüğünü yapan arkadaşımız işten çıkartıldı.

Bu işyerinde dikiş makineleri üretilmekte ve 9 işçi çalışmaktadır. İşyerinde bizim bir üyemizin dışında üç de Partizan örgütünün çizgisini benimsemiş işçi bulunmaktadır. Bu eylemin diğer işçilerin de katılımının sağlanmasıyla başarıya ulaşmasında, Partizan'lı işçilerle aramızdaki olumlu diyalog ve işbirliğinin payı büyüktür.

Bilimsel Sosyalist İşçiler

•

İSTANBUL-KARTAL'DA 1 MAYIS!

Değerli yoldaşlar,

100 yıla yakın bir geçmişi olan 1 Mayıs Bayramımızın faşist cunta tarafından yasak edildiği koşullarda, biz bilimsel sosyalist gençler şanlı 1979'lara bir yenisini ekledik.

1 Mayıs 1981'de İstanbul Kartal'da 125 kişinin çalıştığı bir fabrikada, faşist cuntanın namlularına karşın bilimsel sosyalist gençlerin öncülüğünde yüzde 40'lık üretim düşürülmüştür.

Akşam saat 18.30 - 20.00 arasında işçi ve öğrenci bilimsel sosyalist gençler akın akın Kartal Meydanı'na toplanmış, bir birlerine karanfil takmışlardır.

En geniş demokratik kesimde yankılanan bu eylem ilgiyle karşılanmış ve bilimsel sosyalist gençlerin kararlılığının göstergesi olmuştur.

1 Mayıs 1981'de bilimsel sosyalist partili gençler dışında hiçbir örgüt eylem yapmamıştır. Bu da gösteriyor ki, faşist cunta karşısında en kararlı insanlar bilimsel sosyalistlerdir.

SELAM SESİMİZİ DUYURAN TEK CEPHE'YE!
SELAM YÜCE PARTİMİZE!
SELAM FAŞİST CUNTAYA KARŞI DİRENENLERE!

Kartallı Bilimsel
Şosyalist Gençler

•

ŞARKILI IRKÇILIK!..

Cunta ilerici sanatçıları vatandaşlıktan çıkarmak için tertiplere girişirken, bir yandan da kendine uşaklık eden sözde sanatçılarla kopkoyu bir ırkçılık propagandası yürütüyor. Televizyon ekranlarını alabildiğine kullanıyor. Bunlardan birisi Müşerref Tezcan isimli şarkıcıya TV'de tekrar tekrar söyletilen şarkı(!) Sarı saçları üzerine oturttuğu şapkasına ayyıldız takarak, bir tane ayyıldızı da sağ yakasına oturtarak arz-ı endam eden bu cinsi latif'in ağzından dökülen şarkının güftesi şöyle başlıyor:

"Kahraman ırkıma sızmış ihanet,
"Bütün yüreklerde acı ve nefret
"Düşmanların mert değil, hepsi de
namert
"Türk'e Türk'ten başka yoktur dost
nimet"

Bu şarkı, sözde Atatürk'ün 100. yıldönümü için bestelenmiş...

Irkçılık propagandası bütün faşistlerin başvurduğu bir konudur. Bu da bunun yeni bir örneğidir.

TEK CEPHE'yi engelleme çabaları üzerine...

"KORKU

Demokrasi İçin Birlik Avrupa Komitesi'nin merkez yayın organı TEK CEPHE, 9 sayıdan beri Türkiye'deki faşist askeri diktatörlüğe karşı ödünsüz bir mücadele yürütmektedir. Bu yüzden gazetemizin Türkiye'ye girişi engellenmekte, buna rağmen TEK CEPHE çeşitli yollardan sınırları aşarak ülkemiz üzerine çöken faşizmin karanlığını y ı r t - maktadır.

Ne var ki, geçen ay, Federal Almanya'nın bazı bölgelerinden, TEK CEPHE'-nin yayınlanıp yayınlanmadığına dair sorular gelmiş, durum soruşturulunca da, gazetenin normal dağıtımının engellendiği öğrenilmiştir.

Şaşırtıcı olan nokta, bu engellemeyi yapanların, "Türkiye İşçi Partisi'nin yurt dışında bulunan yöneticilerinin isteği üzerine bu yola başvurmuş olduklarını" söylemeleridir.

"TİP yöneticileri adına" engelleme yapılması üzerine, DİB - AK Basın Sekreteri, TİP Genel Başkanı Behice Boran'dan yazılı olarak açıklama istemiştir. Boran'ın bu mektuba verdiği 3 Haziran 1981 tarihli cevap şudur: *"Tek Cephe adlı derginin 8. sayısındaki bazı yazılar ve arkalarındaki gerçekler hakkında partili arkadaşlarımı uyaran bir yazı yazdığım doğrudur. Demokratik örgüt organının dağıtılıp dağıtılmaması sorununun kaynağı, örgütsel bağımsızlığı, onun ayrılmaz bir bileşeni olan politik bağımlılıktan tamamen koparıp, bu bağımsızlığın anti - parti amaçlar için kullanılmak istenmesinde a r a n m a l ı d ı r. Aynı zamanda partili olan Demokratik Örgüt üyelerinin, her zaman ağır basacak partili kimlik ve bilinçleriyle, anti-parti amaçlara hizmet etmeyi reddetmeleri doğaldır."*

Demokrasi İçin Birlik üyelerinin önemli bir kesiminin 12 Eylül öncesinde Türkiye İ ş ç i Partisi'ne kayıtlı oldukları doğrudur. Ancak, orta sayfalarda da açıklandığı gibi, DİB üyeleri arasında hiç partili olmayıp 12 Eylül darbesinden sonra örgüte katılmış olan arkadaşlar mevcuttur, hatta kendileri DİB yönetim komitelerine dahi seçilmişlerdir. Bu b a k ı m d a n DİB, demokratik merkeziyetçilik ilkelerine bağlı olarak çalışan ve seçilmiş organları tarafından yönetilen demokratik bir örgüttür.

Bağımsız demokratik bir örgütün merkez yayın organının dağıtılmasını eski üyelerine direktif vererek engellemeye çalışmak, bilimsel sosyalist partilerin kitle örgütlerinde çalışma anlayışıyla bağdaşır bir tutum değildir.

Kaldı ki, bu tutuma gerekçe olarak gösterilen iddialar da geçersizdir.

1. "Fed. Almanya Komiteleri Yönetim Kurulu Üyeleri" imzasıyla DİB - AK'a gönderilen, hatta örgüt dışına da dağıtılan "Bildiri"deki *"8. sayı TEK CEPHE Gazetesi'nin, Demokrasi İçin Birlik'in temel ideolojisi olan TEK CEPHE anlayışının reddi,"* olduğu iddiası iki bakımdan tutarsız ve dayanaksızdır:

a) Herşeyden önce, TEK CEPHE anlayışı bir ideoloji değildir. "İdeoloji, toplumun maddi ilişkileri tarafından, özellikle üretim ilişkileri tarafından koşullanan, belirli sınıfsal çıkarları dile getiren ve insanın, düşüncesini,

ER... TÜRKİYE'DE

Ama Bizler de faşizme karşı kavgamızı türkülerle, marşlarla yılmadan sürdürüyoruz... Demokrasi yolunda yürüyoruz bizim türkülerimizle, marşlarımızla...

İşçi sınıfına selam,
Selam yaratana!

İzmir, A. Günal

İŞSİZLİK, BASKI, JURNAL...

Durum şu: Yönetim, yıllarca önce kendilerinin gözleri önünde organize edilen terörü bahane ederek solu eziyor, yıldırmaya, gözdağı vermeye çalışıyor. Bu arada bir avuç ülkücüyü de göstermelik olarak cezalandırmayı ihmal etmiyor.

Peki yıllardan beri terörün içine çekilmeye çalışılan TÖB-DER ve yöneticileri terörist mi? Yine terörün içine çekmeye çalıştıkları, ve bunun için eski genel başkanlarını vurdukları DİSK terörist mi? Köy-Koop'un terörle ne ilgisi var? Teröre bulaştırmak için sayısız üyesini öldürdükleri TİP'in terörle ne ilgisi var?

İşte bu sorulara her namuslu insanın vereceği cevap, elbette hayır oluyor. Öyleyse, Atatürkçülük maskeli 12 Eylül hışmı neden bizlere? Niteliği gereği, yani tekellerin hizmetinde olduğu için.

Bol jurnalciler ordusu. İşsizlik, pahalılık, enflasyon, ağır vergiler, bir yığın iflas, kazanılmış hakların gasbı. Birçok gerici yasa değişikliği...

Buna karşılık küçük dilini yutacağın kadar şaşırtıcı teşvik kararları. Tabii ki büyük sanayicilere ve tüccarlara. Bu arada yabancı sermaye de unutulmuyor. Onlara da sigara fabrikası kurma, petrol arama, işletme ve dağıtma ruhsatları veriliyor.

Ekonomik bunalım derinleşiyor ve tüm kesimleri kapsıyor.

Eskişehir, R.K.

HANGİ DAĞLARI BEKLER?"

duygularını ve eylemlerini etkileyip, kendi doğrultusunda görüşler ve değer yargıları yaratmaya ve davranış normları koymaya yönelik -politik, felsefi, dinsel, sanatsal vb. -toplumsal fikirler sistemidir. İdeoloji sınıfsal karakter taşır." *(Markşçı-Leninci FELSEFE SÖZLÜĞÜ,* M. Buhr - A. Kosing, Konuk Yayınları).

Herşeyden önce, TEK CEPHE anlayışı bir toplumsal fikirler sistemi olmayıp, sınıfsal karakter taşıyan bir fikirler sisteminin, yani işçi sınıfı ideolojisinin ürettiği bir kavramdır.

Üzücü olan, ideolojik seviye düşüklüğünü ortaya koyan böyle bir ifadenin, "Parti Dış Büro Sekreteri"nin yönlendirdiği bir redaksiyon çalışması sonunda çıkabilmiş olmasıdır!

NEYİN REDDİ?

b) Öze gelince: Demokrasi İçin Birlik'in TEK CEPHE anlayışı, gerek DİB Tüzüğü'nde, gerek DİB 1. Avrupa Kongresi Kararları'nda açık seçik ilan edildiği gibi, sekiz sayıdan beri Tek Cephe Gazetesi sütunlarında ifade edilmiştir. "TEK CEPHE anlayışının reddi" iddiasını ortaya atanların, bildirilerinde, bunun somut dayanaklarını da ortaya koymaları gerekirdi.

2. Aslında, bu iddianın gerekçesi, bizzat TİP Genel Başkanı Behice Boran'ın hâlâ kendisi tarafından kaleme alındığına inanmak istemediğimiz, "12 EYLÜL'DEN ÖNCE TİP'E KAYDOLMUŞ DEMOKRATİK ÖRGÜT ÜYELERİ"ne hitaben gönderdiği yedi sayfalık tarihsiz sarı bir mektupta ifade edilmektedir.

Öncelikle şunu belirtelim ki, "muhatapları" dışındakilere dahi "posta" ile gönderilen bu mektupta "illegalite koşulları"nı hiçe sayarak değinilen bazı konulara açıklık getirmek ve hele "dedikodu" düzeyindeki bazı kişisel iddialara cevap vermek TEK CEPHE'nin işlevi dışındadır. Hedef alınanlar, bunu gereken yerlerde gerektiği biçimde yapacaklardır.

Yoldaşları Türkiye'de en ağır baskı koşulları altında 1 Mayıs'ı kutlamayı göze alırken, yurt dışında tüm olanaklara sahip oldukları halde Türkiye işçi sınıfına 1 Mayıs Bildirisi dahi yayınlamayanlarca formüle edilen bu mektupta, TEK CEPHE'nin 8. sayısı şu gerekçelerle suçlanıyor:

"Yorum yazısının 7. paragrafında hizbin Parti'den ihracına karşı çıkış, Parti'nin en yüksek organının kararına, yani Parti'ye karşı çıkmaktır. Partiyi reddetmedikçe, ondan kopmadıkça bu yapılamaz."

"Tek Cephe"nin geçen sayısında söylenen şudur: "Anti-faşist mücadelenin ağırlık kazandığı, tüm demokrasi güçlerinin faşist diktaya karşı seferber edilmesi ve birlikte mücadeleye sokulmasının yaşamsal önem taşıdığı bir ortamda örgütlerin iç birliğinin özenle korunması gerekir. Bu zorunluluk ortada iken, darbeden hemen sonra yapılması gereken ilk iş, örgüt içinde belirmiş ve en yüksek organ olan kongrede çözüme bağlanması darbe yüzünden mümkün olamamış görüş farklarından ötürü bir kısım kadroların dışlanması değildir. Hele bu kadrolardan bir kısmı, son ana kadar örgütün üst yönetiminde bulundukların- dan ötürü faşizmin zındanlarında zulüm görürken bu yoldaşlardan bir kısmının örgütün etkin bulunduğu anti-faşist mücadele alanlarından dahi dışlanmaya çalışılması 'birlik' anlayışıyla bağdaşmaz."

Evet, bilimsel sosyalist bir partinin en yüksek organı Kongre'dir. Ve toplanamamıştır. Boran'ın imzasını taşıyan mektupta sözü edilen "en yüksek organ" hangisidir? En yüksek organ olan Kongre'den geçmemiş bir kararı eleştirmenin "Parti'ye karşı çıkmak" olarak değerlendirilmesi hangi mantığa sığdırılabilir?

Bu, "Parti'ye karşı çıkmak" değil, "genel sekreter" titrini kullanan Nihat Sargın ile "Dış Büro Sekreteri" titri verilen yardımcısının, Behice Boran adı ardına gizlenerek "dar grupçu" hesapları uğruna yürüttükleri tasfiyeci tutuma karşı çıkmaktır.

Boran imzasını taşıyan sarı mektup şöyle sürüyor: *"Cunta'ya karşı olmak, Cunta'ya karşı mücadelede eylem birliği, cephe birliği için ilk şartsa da, yeterli şart değildir. Maocularla, Sovyetler Birliği'ni, sosyalist ülkeler topluluğunu revizyonizm vb. ile suçlayanlarla, sınıfsal mücadelenin yerine bireysel terörizmi koyanlarla birlik olunmadığı gibi, TİP'in organlarını, yetkilerini tanımayan, kendi hizip çıkarları için parti birliğinin kuyusunu kazanlarla da birlik olunmaz."*

PARTİ BELGELERİNİN REDDİ

Demokrasi İçin Birlik'in anti-faşist mücadelede kimlerle birlik olduğunu ve olmanın mücadelesini verdiğini Tek Cephe okurları gayet iyi bilirler.

Ama şaşırtıcı olan, bu mektubun, TİP'in yapılamayan Büyük Kongresi'ne "Demokrasi Mücadelesi" Karar Tasarısı'nı bizzat sunmuş olan Boran'ın imzasını taşımasıdır. O Karar Tasarısında şöyle deniliyordu: *"TİP 3. Büyük Kongresi, bugün faşist bir diktatörlüğün oluşmasının toplumun karşı karşıya kaldığı en büyük tehlike olduğuna işaret ederek, faşizme karşı olan bütün güçlerin, tek bir anti-faşist bile dışarıda bırakılmadan anti-faşist direniş hareketine çekilmesinin yaşamsal önemini vurgular.*

"Küçük burjuva devrimciliğinin, 'sol' oportünist, maceracı ve bireysel terörist eğilimleri barındıran ve kendi içinde farklılıklar taşıyan, kitleler içinde özellikle küçük burjuva kesimleri arasında yaygınlık kazanan yapısına dikkati çeker. Bu kesimlerin taşıdıkları bazı olumsuz özellikleri ve diğer kesimlere tanınan öncelikleri de dikkate alarak cephe ve eylem birliğine alınmasının önemini vurgular..." (Çark Başak, 4-77)

KENDİ KENDİSİYLE ÇELİŞKİ

Bu metne imza atmış bir Boran'ın, faşist cuntanın kara listelerinde kendisiyle birlikte yeralan yoldaşlarını "anti-faşist birlik"ten dışlayan bir metne imza atabilmesi ve bu yüzden, birinci sayısından beri tüm anti-faşistlerle birlikte kendisinin de özgürlüğü için mücadele vermiş bir gazetenin dağıtımını engelletebilmesi tarihsel bir çelişkidir. İşte bu yüzden söz konusu mektubu, Boran'ın kendisinin yazmış olduğuna hâlâ inanmak istemiyoruz.

Eğer gerçekten bu tavır Boran'dan gelmişse, o zaman da, TİP'in Kongresi için hazırlanan metinde imza attığı "vurgulama"yı anımsatarak soruyoruz:

Acaba bu vurgulamanın yapılmasına neden olan "faşist diktatörlüğün oluşması, Türkiye toplumunun karşı karşıya kaldığı en büyük tehlike olmaktan çıktı mı?"

Ama hayır! Aynı mektupta, güncel sorunun *"faşist cuntaya karşı bütün rizikoları göze alarak etkin bir mücadele vermekten korkup korkmamak,"* olduğu belirtildikten sonra, DİB yöneticilerinin bu mücadeleyi vermekten "korktuğu" imasıyla "Korku dağları bekler!" deniliyor.

Demek ki, faşist dikta bir tehlikenin de ötesinde yaşanan bir vakıadır.

Korku meselesine gelince: Boran'ın özgürlüğünün sağlanması ve yurttaşlıktan çıkartılmaya karşı güvence altına alınması da dahil, faşist cuntanın hem uygulamalarına hem de kendisine karşı DİB yöneticilerinin uluslararası planda nasıl mücadele verdiklerini, bu mektubu formüle edenler unutmuş görünseler bile, DİB üyeleri ve Türkiye demokratik kamuoyu gayet iyi bilmektedir.

Bilinmeyen, mücadelenin daha da etkinleşmesi için tüm partililerin ve diğer anti-faşistlerin TEK CEPHE saflarına kazanılmasına niçin karşı çıkıldığıdır.

Soruyoruz: Parti belgelerinde öngörülen "anti-faşist safların güçlendirilmesi"nden neden bu kadar korkuluyor?

Korku hangi dağları bekliyor?

15-16 haziran'ı yaratan işçi sınıfımız, 12 eylül faşizmini de yıkacaktır!

İşçi sınıfımız yürüdü, kurşuna, süngüye, zındana aldırmadan yürüdü. Sınıf sendikası DİSK'i yaşatmak için, haklarını korumak için yürüdü. Karşısında burjuvazinin devletini, polisiyle, askeriyle emperyalizmin ve sermayenin silahlı kuvvetlerini buldu. Aldırmadı, ezdi geçti...

11 yıl önce, 15-16 Haziran 1970'te, işçi sınıfımız işte böyle şanlı bir direnişle, böyle bir kararlılıkla yürüdü burjuvazinin üstüne. İşçi sınıfımızın bu nitelikteki ilk dev kitlesel direnişi karşısında burjuvazi dehşete kapılıyor, bir kez daha zora başvuruyor, direnişi kana boğmaya kalkışıyordu.

15-16 Haziran 1970'i izleyen yıllarda da hep böyle oldu, baskıyla, zulümle, işkenceyle, darağacıyla durdurmaya çalıştılar işçi sınıfının yürüyüşünü. Başaramadılar... Yeni 15 - 16 Haziranlar yaşandı. 1 Mayıslar, 20 Martlar, Tarişler yaşandı. Bu kez de başaramayacaklar. Yeni 15-16 Haziran'larla devrilecek faşist diktatörlük.

11 yıl önce, devrimci sendikacılığı ortadan kaldırmak için, işçi sınıfının kazandığı mevzileri geri almak için, Sendikalar Yasası'nda yapılan bir değişiklikle DİSK'e bağlı sendikaların çalışmaları olanaksız hale getirilmek istendi.

Somut olarak bu, sınıf sendikacılığının, devrimci sendikacılığın ortadan kaldırılması, işçi haklarının "savunulmasını" patronların dümen suyundaki sarı Türk-İş yöneticilerine teslim edilmesi anlamına geliyordu. Faşist modele uygun, "tek tip milli sen-

HEM TÜRKİYE İŞÇİ SINIFININ İLK KİTLESEL DİRENİŞİNİN 11. YILDÖNÜMÜNE, HEM DE KENDİ KURULUŞUNUN 1. YILDÖNÜMÜNE RASTLAYAN 15 - 16 HAZİRAN'DA DEMOKRASİ İÇİN BİRLİK AVRUPA KOMİTESİ TÜRKİYE DEMOKRASİ GÜÇLERİNE VE DÜNYA KAMUOYUNA HİTABEN AŞAĞIDA TAM METNİNİ VERDİĞİMİZ BİLDİRİYİ YAYINLAMIŞ BULUNMAKTADIR:

Türkiye işçi sınıfının devrimci sendikal hareketini ezmeyi amaçlayan ilk patron saldırısının geri püskürtüldüğü şanlı 15 - 16 Haziran Direnişinin yıldönümünü ağır baskı koşulları altında kutluyoruz.

Yüzbinlerce işçinin İstanbul'u dört koldan kuşattığı 15-16 Haziran 1970'den bu yana tam 11 yıl geçti. Ne 15-16 Haziran'ı izleyen sıkıyönetim, ne de onun hemen ardından gelen 12 Mart askeri baskı rejimi, sınıf ve kitle sendikacılığımızı yokedemedi. DİSK'in şanlı mücadele bayrağı her 15 - 16 Haziran'da, her 1 Mayıs'ta daha daha yükseklerde dalgalandırıldı.

yeni 15-16 haziran'lara

Emperyalizmin ve yerli işbirlikçilerinin tüm saldırılarına emekçi kitleler, 15-16 Haziran direnişinin daha da yükselttiği bilinçle, yarattığı kendine güven ve mücadele azmiyle yiğitçe karşı durdular.

Bu yiğit direniş karşısında, Pentagon'un Türkiye'yi yeniden nükleer roket harmanı haline getirme, Wall Street Beylerinin Türkiye'nin kapılarını yabancı sermaye sömürüsüne sonuna kadar açma planlarını uygulayabilmek için tek çare kalmıştı: Tekelci sermayenin kanlı diktasını, yani faşizmi Türkiye'ye egemen kılmak.

NATO'nun ve İMF'nin reçeteleriyle tezgahlanan 12 Eylül 1980 faşist askeri darbesi, aynızamanda Türkiye kapitalistlerinin 15-16 Haziran'ı yaratanlardan öç alma operasyonudur.

Faşist komandoların tırmandırdıkları siyasal terör bugün beş generalin emir ve komutası altında bizzat ordu tarafından insan avlarıyla, idamlarla, işkencelerle, kitlesel tutuklamalarla sürdürülmektedir.

Başta işçi sınıfımızın sendikal ve siyasal örgütleri olmak üzere, Kürt ulusal demokratik hareketi, ilerici ve demokrat aydınlar, aralarındaki görüş farkları dikkate alınmaksızın, faşizmin kanlı çizmeleri altında ezilmektedir.

Geçen yıl, 15-16 Haziran'ın 10. yıldönümünde kurulmuş bulunan örgütümüz Demokrasi İçin Birlik, faşizmi önlemenin tek yolunun, işçi sınıfımızın örgütlü önderliğinde, anti-emperyalist, anti-faşist, anti-tekelci ve anti-şovenist TEK CEPHE'nin kurulması olduğunu açıklamıştı.

Bugün faşizmin karanlığıdır Türkiye'yi boğan. Bu karanlığı yırtabilmek için TEK CEPHE'nin oluşturulması daha büyük ivedilik kazanmıştır. Gün, faşizmin kendi iç hesaplaşmasından ötürü tutuklanan faşistler hariç, cuntanın tüm tutsaklarıyla dayanışma günüdür; anti-faşist mücadele planında, devrimci örgütlenme planında ve herbir örgütün kendi içinde birlik ve mücadeleyi yükseltme günüdür.

Böyle bir birlik anlayışı içindedir ki, yeni 15-16 Haziran'larla faşist askeri diktatörlük yıkılacak, işçi sınıfımızın önderliğinde halklarımızın DEVRİMCİ DEMOKRATİK İKTİDAR'ı kurulacaktır.

Kahrolsun emperyalizm, faşizm ve şovenizm!

Yaşasın şanlı 15-16 Haziran'ları yaratan Türkiye işçi sınıfı!

Yaşasın onun önderliğindeki anti-emperyalist, anti-faşist, anti-tekelci, anti-şovenist TEK CEPHE!

DEMOKRAS

Bundan tam bir yıl önce, 15 - 16 Haziran'ın 10. yıldönümünde Avrupa'daki Türkiyeli sosyalistler tarafından kurulan Demokrasi İçin Birlik, çeşitli engellemelere rağmen, ikinci mücadele yılına tüzüğünde belirlenen "TEK CEPHE anlayışı ve hedefleri doğrultusunda, Türkiye'de demokratik yaşamın gerçekleştirilmesine katkıda bulunma" yolunda daha deneyli ve kararlı olarak giriyor.

Avrupa'daki Türkiyeli demokratik örgütler arasında hayli yeni sayılacak bir konuma sahip bulunmakla birlikte, DİB'in üye kadrolarını oluşturan arkadaşlarımızın çoğunun, çeşitli ülke ve bölgelere dağılmış olarak, daha gerilere uzanan bir mücadele geçmişi var.

Türkiye'de sosyalist mücadelenin yasal örgütlenmeye başlamasıyla Avrupa'ya Türkiyeli işçi göçünün ivme kazanması hemen hemen aynı yıllara rastlıyor. Avrupa'daki Türkiyeli işçi kitleleri içinde bilinçlenme, Türkiye siyasal yaşamında Türkiye İşçi Partisi'nin etkinliğinin artışına koşut bir gelişim göstermiştir. Göçmen işçiler arasında ilk sol örgütlenmeler, TİP'in Türkiye'de açtığı mücadeleden esinlenmiş, özellikle başlarda onun görüşlerini yansıtmıştır.

Ama 12 Mart 1971 darbesinden çok önce Türkiye solunda değişik eğilim ve merkezlerin ortaya çıkması, zamanla Avrupa ülkelerinde de yansımasını bulmuştur. Bu olguya ve 12 Mart sonrasında TİP'in yasal faaliyetten menedilmiş olmasına rağmen, yurt dışında onun mücadelesine sahip çıkan kadrolar, zamanın yarı-askeri baskı rejimine karşı Avrupa'da etkin bir direniş hareketi yürütmüşlerdir.

DİB'İN KURULUŞU

1975'te TİP'in yasal olarak yeniden kurulmasından sonra da bu kadrolar, yeni ve genç unsurların katılmasıyla, TİP'in görüşlerinin yurt dışında yayılmasında, merkezi bir yönlendirme olmamasına rağmen, etkin bir çalışma yapmışlardır. Bu dönemde arkadaşlarımız bir yandan burjuvazinin Siyasal Partiler Yasası'yla dayattığı yurt dışında örgütlenme yasağının yarattığı zorluklara karşı direnirken, bir yandan da bilimsel sosyalist hareketi kendi tekelinde sayan bir başka partinin sistemli saldırılarına, iftiralarına, engellemelerine karşı ilkeli bir tavırla mücadele vermek zorunda kalmışlardır.

1980 başında TİP'in TEK PARTİ - TEK CEPHE belgesini yayınlayarak tüm anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şovenist, anti-tekel güçlerin TEK CEPHE'de birliğinin sağlanmasını ivedi görev olarak ortaya atmasından sonra, arkadaşlarımız bu görevin yerine getirilmesine örgütlü bir bi-

dika"nın daha o günden gerçekleştirilmesi isteniyordu.

Devrimdeki öncülüğü, hatta varlığı bile bir zamanlar oportünist akımlar tarafından tartışma konusu yapılan işçi sınıfı, bu girişime karşı direnerek, varlığını da, öncülüğünü de dosta düşmana kanıtladı. DİSK'in çağrısına uyarak, 15 Haziran sabahından başlamak üzere, işbaşı yapmayı reddeden onbinlerce işçi, İstanbul'u dört koldan kuşatarak yürüyüşe geçti. Yürüyüş kolları giderek büyüyor, çeşitli fabrikalardan binlerce işçi, kardeşlerinin saflarına katılıyordu.

Türk-İş yönetimindeki işbirlikçilerin ilk günden yasa değişikliği lehinde tavır alıp, tek sendika kalma histerisine kapılarak hainliklerini kanıtlamaları karşısında, Türk-İş'e bağlı sendikalardan da onbinlerce işçi direnişe katılarak safları genişlettiler. Kurulan polis barikatları önünde çatışmalar oluyor, barikatlar aşılarak polisler püskürtülüyordu.

Direniş genişliyor, İzmit'e, Adapazarı'na, Ankara'ya da yayılıyordu. Polis sökmeyince orduyu çıkardılar piyasaya. O da sökmedi... Zora başvurdu burjuvazi. Kan döktü. 5 ölü, yüzlerce yaralı... Ama o bile durduramadı işçi sınıfını. İşçiler yürüdü, yürüdü...

Sıkıyönetim ilan edildi, binlerce öncü işçi tutuklandı, işten atıldı. İşçi sınıfı, sermayenin subayları önüne, askeri mahkemelere çıkartılarak yargılanmak istendi. Tıpkı bugün olduğu gibi...

11 yıl sonra, 15-16 Haziran 1981'de saflar yine aynı. Tekelci sermaye bu kez kanlı diktatörlüğünü kurmuş, kurumlaştırma çabasında. Hedefleri yine aynı, toplumsal muhalefeti yok etmek, işçi sınıfının direncini kaldırmak. Bu seferki azgınca saldırılarında tek değişen şey, kullandıkları yöntemlerin daha da vahşi, daha da gaddar ve canice olması.

DİSK, bu kez faşist cunta tarafından kapatılmış, yöneticileri askeri zındanlarda işkence görmektedir. DİSK davaları ile işçi sınıfı s a n ı k sandalyesine oturtulmakta, "kapitalistleştirilmiş subaylar" kanalıyla burjuvazi, sınıf savaşını askeri mahkemeler zemininde yürüterek işçi sınıfı mücadelesini, 15 - 16 Haziranları, 1 Mayısları, Tarişleri yargılamaya kalkışmaktadır.

Çok ilginçtir ki, 12 Eylül sonrası sendikalar kanununda yapılmak istenen değişiklikler, birçok noktada 15 - 16 Haziran 1970' de iflas edenlerden kopya edilmişçesine benzerlikler taşımaktadır.

Somut olarak bugün getirilmek istenen sendikalar yasasında, TEK CEPHE'nin 4. sayısında "patronların gizli belgesi" olarak açıklandığı gibi,

- Sendikalara üyelik ve istifanın noter kanalıyla yapılması;
- Birden fazla sendika konfederasyonunun olmaması;
- Check-off sisteminin kaldırılması;
- Sendikaların miting ve yürüyüş düzenleyememesi, düzenlenenlere katılamaması;
- İşyerinde sendikal faaliyetlerin yasaklanması;
- İşkolları sayısının azaltılması;
- Grevlerin, belediyeler, THY, DDY, faaliyetin tekel olarak yapıldığı sanayi dallarında, bankalarda, petrol, enerji sektörlerinde, turizm ve gıda sanayiinde yasaklanması;
- grevlerin, kanunsuz olduklarına dair dava açılırsa, dava bitimine dek ertelenmeleri, iki ay içinde yapılmayan grevlerin ise iptal edilmesi;

gibi maddeler mevcut. Bütün bunlar ise, özünde sendikal hakların ve sendikal mücadelenin tümüyle rafa kaldırılmasından, işçi sınıfını patron sömürüsü karşısında savunmasız hale getirme çabasından başka birşey değil.

Ancak kurumlaştırılmakta olan bu yapı, çok kısa sürede karşısında, 11 yıl önce olduğu gibi, yine işçi sınıfının kitlesel gücünü bulacaktır.

DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk'ün faşizmin askeri mahkemesinde haykırdığı gibi: *"Bu davanın sonucu ne olursa olsun, DİSK'in demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı ilkeleri yok edilemeyecektir. Çünkü, artık bu ilkeler emekçi kitlelere mal olmuştur. Onların eti ve tırnağı olmuştur. (...) Türkiye'deki sendikal gelişmeyi durdurmak mümkün değildir. Bir süre sonra DİSK' in demokratik kitle ve sınıf sendikacılığı daha güçlü bir biçimde yaşamaya devam edecektir."*

...Sİ İÇİN BİRLİK'İN MÜCADELELİ BİR YILI

çimde katkıda bulunabilmek için DEMOKRASİ İÇİN BİRLİK örgütünü kurmuşlardır.

14 Şubat 1981'de Brüksel'de yapılan DİB Avrupa 1. Kongresi, örgütümüzün karakter ve yapısının belirlenmesi açısından önemli bir dönüm noktası olmuştur.

Demokratik merkeziyetçilik ilkelerine göre işleyen bağımsız bir örgüt olan DİB, seçimle oluşmuş bölge ve ülke komiteleriyle ve en üst yönetim organı olan Avrupa Komitesi'yle, faşist askeri diktatörlüğün yıkılarak yerine bir DEVRİMCİ DEMOKRATİK İKTİDAR kurulması mücadelesine Avrupa planında aktif katkıda bulunmaktadır.

DİB, siyasal parti niteliğinde bir örgüt yada bir siyasal partinin organik parçası da değildir. DİB'e üye olmak için "partili olmak" koşulu yoktur. En geniş anti-faşist güçlerin birliğini sağlama, TEK CEPHESİ'ni oluşturma mücadelesine katkıyı en etkin düzeye çıkartabilmek için, saflarını TEK CEPHE anlayışını benimsemiş tüm güçlere açmıştır. Çünkü gün, her düzeyde birlik, demokrasi, barış düşmanlarına karşı mücadelede, sınıf düşmanlarına karşı mücadelede birlik günüdür.

Bu anlayış içinde DİB, halen yedi Avrupa ülkesinde, Federal Almanya, Belçika, Fransa, İngiltere, İsveç, Hollanda ve İsviçre'de, ayrıca Avustralya kıtasında örgütlenmiştir.

K u r u luşunun üzerinden üç ay geçmeden Türkiye'de faşist askeri darbe olması, DİB'i, örgütlenme düzeyinin çok ötesinde ağır sorumlulukla karşı karşıya bırakmıştır.

Daha ilk günden darbenin niteliğini doğru koyarak faşist askeri cuntaya karşı topyekun mücadele açan Demokrasi İçin Birlik, bir yandan uluslararası forumlarda Türkiye halkının demokratik mücadelesiyle dayanışma sağlarken, bir yandan da merkez yayın organı TEK CEPHE ile, Türkiyeli göçmen işçileri antifaşist mücadele saflarına çağırmaktadır. TEK CEPHE bugün faşist cuntanın engellemelerine rağmen Türkiye'ye de sokularak elden ele dolaşmaktadır.

DİB'İN EYLEMLERİ

Geçtiğimiz yıl içinde, Demokrasi İ ç i n Birlik, 14 Şubat'ta TİP'in 20. ve DİSK'in 14. kuruluş yıldönümü dolayısıyla düzenlediği uluslararası toplantısıyla, Türkiye işçi sınıfının siyasal ve sendikal hareketine yönelen saldırılar karşısında enternasyonal dayanışma bayrağının yükseltilmesini sağlamıştır.

12 Eylül Darbesi'nin ilk günü ev hapsine alınan TİP Genel Başkanı Behice Boran'ın özgürlüğe kavuşturulması için Demokrasi İçin Birlik derhal uluslararası kampanya açmış, bu konuda Avrupa ve Belçika Parlamentolarına önerge verilmesini sağlamıştır.

Bu uluslararası kampanya sonucu cunta, Boran'ı serbest bırakmak zorunda kalmıştır.

Demokrasi İçin Birlik, dayanışmayı sadece tek siyasal hareketle sınırlı tutmamış, "a r a larındaki

siyasal değerlendirme farkları ne olursa olsun, görüşleri, tutumları, yöntemleri birbiri tarafından ne kadar ağır eleştirilirse eleştirilsin, kendilerini Türkiye halkının devrimci mücadelesi içinde gören tüm örgütlerin, grupların, kişilerin, cunta tarafından aralarında fark gözetilmeksizin baskının cenderesi altına alındığı" gerçeğini göz önünde tutarak, faşizmin kendi iç hesaplaşmasından ötürü tutuklanan faşistler hariç, cuntanın tüm tutsaklarıyla dayanışma yürütmüş, onlara yönelen baskıları da dünya kamuoyuna duyurmak için tüm olanaklarını zorlamıştır.

Uluslararası dayanışmanın "tek yanlı" olamayacağı bilinciyle, Demokrasi İçin Birlik, dünya sosyalist sisteminin kapitalist sisteme karşı, kapitalist ülkelerin işçi sınıflarının burjuvaziye karşı ve ezilen halkların emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı verdiği mücadeleyle daima beraber olmuştur.

HERŞEY BİRLİK İÇİN

Özellikle faşist dikta koşullarında bilimsel sosyalist hareketin birliğinin yaşamsal önem kazandığının bilincinde olarak, Demokrasi İçin Birlik bu konudaki tüm ilkeli girişimleri desteklemiş, cuntanın niteliği konusunda yanlış devrim anlayışından kaynaklanan teslimiyetçi tavırlara karşı mücadele vermiş, siyasal birlik platformuna marksist-leninist devrim anlayışının egemen kılınması konusunda uyarıcı olmuştur.

Anti-faşist eylem birliği konusunda "örgütlerin iç işlerine karışmama ve karşılıklı saygı" ilkesini daima gözetmiş, Türkiye planında anti-faşist, uluslararası planda barış, demokrasi ve sosyalizm güçlerinden hiçbirini dışlamayan bir tavra sahip tüm örgütler ve çevreler arasında ilkeli bir güçbirliğinin oluşturulması mücadelesini vermiştir.

DİB, Gerçek ve KKDK arasında oluşturulan eylem birliği platformu, ilkeli birlik anlayışının somut örneği olmuştur.

Demokrasi İçin Birlik, girdiği ikinci yılında da bu anlayış doğrultusunda mücadele verecek, anti-emperyalist, anti-faşist, anti-tekelci ve anti-şoven TEK CEPHE'nin oluşturulması için ilkeli ve kararlı tavrını sürdürecektir.

faşist cunta 2 can daha aldı

sehpaların gölgesindekilerin sayısı 1500'e yaklaştı!

10 Haziran sabahı, Dev - Yol üyesi genç militan Veysel Güney de faşist cuntanın idam sehpasında can verdi. Böylece, faşist cellatların 12 Eylül'den beri astığı siyasal militanların sayısı 6'yı buldu. 5 Haziran'da da sağ eylemci Cevdet Karakaş idam edilmiş bulunuyordu.

Ama cuntacı generallerin gözü doymadı henüz.

Yargıtay'dan geçmiş 4 idam kararı daha faşist cunta'nın, sıkıyönetim mahkemelerince verilmiş 28 idam kararı da Yargıtay'ın onayını bekliyor.

Bugüne kadar faşizmin savcılarının talep ettiği idam sayısı 1401!.. İç hesaplaşma ve hedef şaşırtma açısından 370 sağcı hakkında ileri sürülen idam talebi bir kenara bırakılırsa -ki Türkiye'de siyasal terörün başlatıcısı ve tırmandırıcısı asıl sağcı komandolardır-, idam taleplerinin 1000'den fazlası devrimcileri, ilericileri, yurtseverleri hedef alıyor:

Dev - Yol'dan 298, Dev - Sol'dan 23, Kurtuluş'tan 24, THKP-C'den 172, İGD-İşçinin Sesi'nden 18, MLSPB'den 56, Partizan'dan 25, Halkın Kurtuluşu'ndan 68, Rızgari ve Ala Rızgari'den 13, Tekoşin'den 11, PKK'dan 242, Kawa'dan 19, TKEP'den 3 militan idam isteğiyle yargılanıyor.

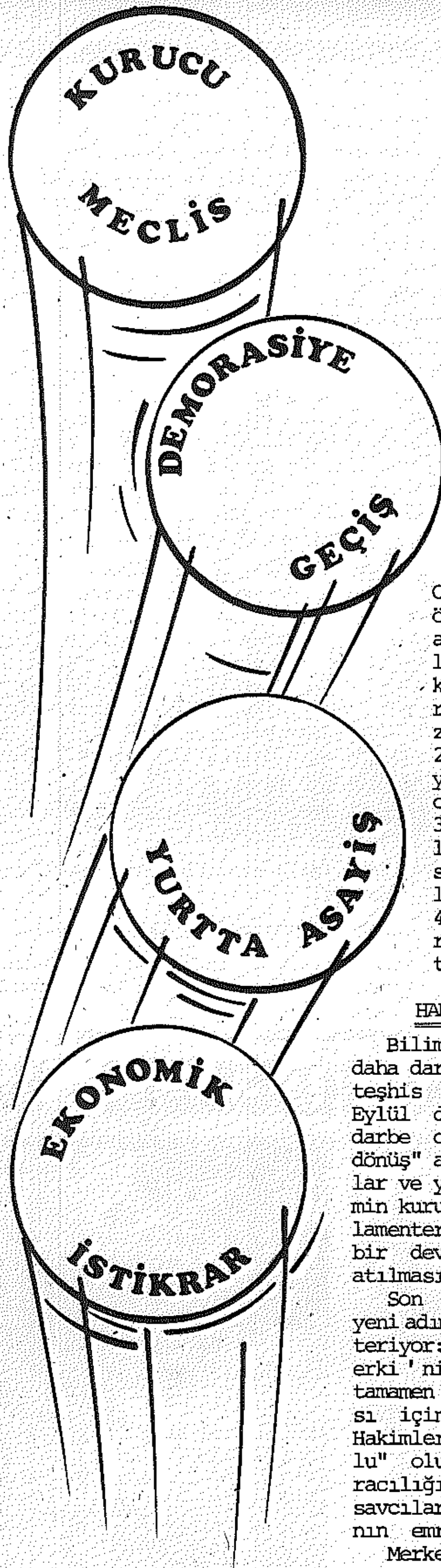
Vedat Demircioğlu'nun öldürülmesiyle başlayan cankırımı, Deniz Gezmiş, Yusuf Arslan ve Hüseyin İnan'ın asılmalarıyla 12 Mart döneminde idam sehpalarına da sıçramış, daha sonraki yıllarda ve özellikle de 12 Eylül faşist askeri darbesinden sonra devlet eliyle akıl almaz boyutlara ulaştırılmıştır.

"Anarşiyle mücadele" kisvesi altında toplumumuzun yiğit evlatları sokaklarda kahpece katledilmektedir..

Uzun süre MHP'li faşistlerin polis ve ordu desteğinde yürüttükleri cankırımı, şimdi bizzat burjuva devletinin ordusu tarafından sürdürülmektedir. Silahlı çatışmada vuruldu, süsü verilerek direnişçiler birer birer katledilmektedir.

Son olarak 23 Mayıs'ta Mustafa Işık adındaki Dev Sol militanı, 9 Haziran'da ise bin görevlinin katıldığı "Süpürge Operasyonu"nda Tamer Arda da dahil MLSPB'nin dört lideri öldürüldüler.

İnsan avı'na ve idamlara karşı direniş, Türkiye demokrasi güçlerinin gerek yurt içinde, gerekse ülke dışındaki mücadele gündeminin en başta gelen maddelerinden biridir.

CUNTA'NIN

ULUSLARARASI FORUMLARDA İYİCE KÖŞEYE SIKIŞMASI ÜZERİNE FAŞİST CUNTA, ARKA ARKAYA BALONLAR UÇURARAK DÜNYA KAMUOYUNU YANILTMAYA, PUAN KAZANMAYA ÇALIŞIYOR.

Cunta'nın kampanyası özellikle dört iddiaya dayandırılıyor:

1. Kurucu Meclis en kısa zamanda kurularak yeni anayasa hazırlanacaktır;
2. Demokrasiye iki yıl içinde geçilecektir;
3. Alınan baskı önlemleriyle yurtta asayiş yeniden sağlanmıştır;
4. 24 Ocak kararlarıyla ekonomik istikrar sağlanmıştır.

HANGİ DEMOKRASİ?

Bilimsel sosyalistlerin daha darbenin ilk gününden teşhis ettikleri gibi, 12 Eylül darbesi faşist bir darbe olup, "demokrasiye dönüş" adı altında yapılanlar ve yapılacaklar, faşizmin kurumlaştırılması, parlamenter görüntülü faşist bir devletin temellerinin atılmasıdır.

Son gelişmeler bu yönde yeni adımlar atıldığını gösteriyor: Özellikle yargı erki'nin bağımsızlığının tamamen ortadan kaldırılması için yeni bir "Yüksek Hakimler ve Savcılar Kurulu" oluşturularak, onun aracılığıyla tüm hakim ve savcıların "devlet başkanı"nın emrine bağlanmasıdır.

Merkezi yönetimden sonra yerel yönetimlerin de tamamen kontrol altına alınması yolunda yeni adımlar atılmıştır.Daha önce seçimle iş başına gelmiş tüm belediye başkanlarının görevden alınarak yerlerine emekli subayların atanmasından sonra, yeni bir Belediyeler Kanunu hazırlanmaktadır. Buna göre, valiler belediye başkanlarını görevden alabilecek, belediye meclislerini feshedebilicek, alacakları maaşları saptayabilecek, özetle her türlü yönetimsel ve ekonomik baskıyı uygulayabilecektir. Ayrıca bu operasyonun daha kolay uygulanabilmesi için, belediye sayısını azaltmak üzere, nüfusu 5 bin'in altında olan belediyeler köy statüsüne dönüştürülecektir.

Ama daha önemlisi, çıkartılmış bulunan "Devlet Denetleme Yasası" ile tüm devlet yapısının, kamu iktisadı kuruluşlarının, sendikaların doğrudan Devlet Başkanı'nın denetimi altına sokulmuş bulunmasıdır. Tüm hazırlıklar "Cumhurbaşkanı"nın yetkilerinin artırılacağı bir "başkanlık sistemi" doğrultusundadır. Cumhurbaşkanlığı için Evren'in adı şimdiden ön plana sürülmüştür. Kaldı ki devlet kadroları hızla askerleştirilmektedir. Üst düzeydeki bürokratların yerlerine emekli subayların atanmasını bürokrasinin tamamen askerileştirilmesini sağlayacak hükümler getirilmesi izlemiştir.

TRT'de genel müdürlüğe bir generalin getirilmesiyle başlayan askerileştirme, bir program üzerine yapılan tasfiyeler ve bunu protesto için verilen istifalardan sonra, tüm yönetime askerlerin getirilmesi biçimine dönüşmüştür.

* *

BASKILAR BASINA VE AYDINLARA

(Başı 1. sayfada)

18/4: Politika gazetesi sorumluları Tamer Kayaş ve Aydın Engin İstanbul 1. SYM'de 1,5'ar yıla mahkum edildiler.

22/4: Halkın Yolu sorumlusu Mehmet Çerik İstanbul 1. SYM'de 18 yıl 11 aya mahkum edildi.

29/4: Kurtuluş Yolu sorumlusu Şaban Bilgin, İstanbul 1. SYM'de 8,5 yıla mahkum edildi.

2/5: Çevirmen Enis Rıza Sakızlı İstanbul 1.SYM'de 1,5 yıla mahkum edildi. Ege Üniversitesi Makine Mühendisliği Bölümü'nde görevli 25 öğretim üyesi 1 yıla kadar hapis istemiyle SYM'de yargılanıyor İstanbul 1. SYM'de Savaş Yolu sorumlusu Candemir Özden 13 yıl 1 aya, İlerici Yurtsever Gençlik sorumlusu Erhan Tuksan gıyabında 14 yıla mahkum edildiler.

7/5: Ankara 3. SYM'de Hasan Baki Kurtoğlu ve Haluk Berberoğlu, TCK 142'den 7'şer yıla mahkum oldular. Türkiye Üzerine Tezler yazarı Yalçın Küçük, Ankara Sıkıyönetim'ce gözaltına alındı. Adana 1. SYM'de Ertuğrul Okuyan yayın yoluyla komünizm propagandasından 7,5 yıla mahkum edildi.

8/5: Gazeteci Kurtul Altuğ sıkıyönetimce sorguya çekildi.

10/5: Genco Erkal'ın Dostlar Tiyatrosu'nun sunduğu "hergün Yeni Baştan" adlı oyun, İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı'nca yasaklandı.

13/5: Ahmet Yıldız'ın oğlu İhsan Fatih Yıldız, "Bir Sevda ki" isimli kitabından ötürü 4 yıl 2 ay hapse ve 1 yıl 1 ay sürgüne mahkum edildi.

Adana İTİA Başkanı Prof. Mükrimin Altıntaş ve 6 öğretim görevlisi 6 yıla kadar hapis istemiyle Adana 1.SYM'de yargılandı Ataol Behtamoğlu "Ne yağmur... Ne Şiirler" şiir kitabının 2. baskısından ötürü Sıkıyönetimce gözaltına alındı, kitabı da toplatıldı.

14/5: Hacettepe Üniversitesi öğretim görevlilerinden Ercan Eyüboğlu, Ankara Sıkıyönetim'ce gözaltına alındı.

17/5: Ozan Yaşar Miraç'ın "Trabzonlu Delikanlı" adlı kitabına TDK ödülü veren Seçici Kurul'un 31 yöneticisi hakkında soruşturma açıldı.

24/5: İstanbul'da çıkan Modern ve Yıldız Magazin gazetelerinin Adana'da dağıtımı sıkıyönetimce yasaklandı.

25/5: Bursa'da İTİA öğrencisi Necla Kuru, komünizm paropagandası iddiasıyla tutuklandı.

27/5: Erzurum'da İstiklal Marşı çalınırken gülen işçi Fethullah Saçlı tutuklandı.

30/5: Yazar Rıza Zelyut, "Sonsuz Yarım Gün" adlı kitabından ötürü İstanbul 2. SYM'de 2,5 yıla kadar hapis istemiyle yargılanıyor.

Şarkıcı Selda Bağcan, müzik kasetinde komünizm propagandası yaptığı iddiasıyla Sıkıyönetim'ce gözaltına alındı.

30/5: Televizyonda Yol - İş Sendikası Başkanı'nı konuşturdukları için TV Dairesi Başkanı ve 6 TV yöneticisi pasif görevlere alındı.

31/5: TV'deki tasfiyeler üzerine Genel Müdür Yardımcısı Doğan Erden istifa etti. Yerine bir tuğgeneral getiriliyor.

2/6: Adalet Ağaoğlu'nun kitabı "Fikrimin İnce Gülü" toplatıldı. Talip Apaydın'ın "Kente İndi İdris" romanı ile "Duvar Yazıları" hikaye kitabı hakkınca Sıkıyönetim'ce dava açıldı.

3/6: Aktör Tarık Akan, Almanya Turnesi sırasında sansür aleyhine söylediği sözlerden dolayı İstanbul'a dönüşünde sıkıyönetimce tutuklandı.

4/6: TRT Genel Müdür Yardımcısı Tekin Gürzümar ile Sanat Danışmanı Tekin Akmansoy da istifa ettiler. 4 Genel Müdür yardımcılığı da boşaldı. Yazar Rıfat Ilgaz, Cide İlçesi'nde gözaltına alındı.

4/6: Dünya Gazetesi'nde yayınlanan "İşçiler ve Cüceler" karikatüründen ötürü Seydali Gönen ile yazı işleri müdürü Abdullah Gelgeç 5500'er liraya mahkum oldular. Konya Sarayönü İlçesi'nde 21 İmam Hatip Okulu öğrencisi Cumhuriyet Tarihi sınavında boş kağıt verdikleri için gözaltına alındılar.

5/6: Sıkıyönetim Yasası'ndaki değişiklikten ötürü gazeteci Lütfü Oflaz 1,5 yıllık cezasını temyiz edemiyor.

Devrimci Derleniş Yazıişleri Müdürü Fettah Ayhan Ankara 3. SYM'de 11

Editeur responsable: Roger Gallez - rue à Panniers 91 - 7200 Colfontaine

BALONLARI

Üzerine durmadan spekülasyon yapılan "Kurucu Meclis"in şimdiye kadar açıklanan özellikleri, onun da bir "tasdik mekanizması" olmaktan ileri gitmeyeceğini göstermektedir. Bizzat cunta şefi Evren, 12 Eylül öncesi parti yöneticilerinin bu "kurucu meclis"te ve hatta onu izleyecek "millet meclisi"nde yeralamayacağını açıklamıştır. Ayrıca, MGK bildiri yayınlayarak her türlü siyasal çalışmayı ve demeç vermeyi yasakladığını bir kez daha açıklamıştır.

Kaldı ki, bu süreç içinde, "geçici anayasa"nın oynadığı belirleyici rolü hiç gözden uzak tutmamak gerekiyor. Bu "geçici anayasa"ya göre, Cunta'nın kabul ettiği her kanun "anayasa maddesi" hükmündedir ve anayasaya aykırılığının ileri sürülmesi mümkün değildir. Son açıklamaya göre, 9 ay içinde MGK tam 175 kanun kabul etmiş olup 87 tasarı da gündemde bulunmaktadır. İşte Kurucu Meclis'in yapacağı bu faşist nitelikli yasaları "anayasa" haline dönüştürmektir.

"ASAYİŞ" ADINA...

Başlangıçta "asayişi sağlamak" için baskı önlemlerinin uygulandığı balonu da uluslararası insan hakları örgütlerinin, sendika federasyonlarının incelemeleri sonunda patlamış, bu yüzden gerek Avrupa Konseyi'nde, gerekse Avrupa Parlamentosu'nda cunta mahkum edilmeğe başlanmıştır.

Mayıs başında yapılan açıklamalara göre, 7 ayda gözaltına alınan insan sayısı 122.609'dur. Bunlardan sadece 42.089'u hakkında savcılık soruşturması açılmıştır. Yani 80 bin kişi hiçbir sebep olmadığı halde ve çoğunca da 90 gün süreyle sıkıyönetim zındanlarında tutulmuştur. Kaldı ki, bu 42 bin kişiden hakkında dava açılabilenler sadece 19.262, soruşturması sürenler ise 5.188'dir. Demek ki 18 bin kişi daha sebepsiz olarak özgürlüğünden yoksun bırakılmıştır. Şimdiye kadar mahkum olanların sayısı 12.576'dır. Bunların da sadece 1.469'u siyasi suçlardan mahkum olmuştur.

Bu rakamlar da gösteriyor ki, 12 Eylül darbesi, "terörü durdurma" bahanesi altında demokratik yaşamı ortadan kaldırmak ve demokratik güçleri tasfiye etmek için bir faşist müdahaledir.

EKONOMİK İFLAS

24 Ocak Kararları'nın işe Türkiye'yi nereye getirdiğini bizzat patronlar açıklıyorlar.

Evet vatandaşın yarı aç yarı tok kalması bahasına enflasyon hızı yüzde 100'den yüzde 30'a kadar düşürülmüştür, ama işçinin, emekçinin ücret artışları, korporatist Yüksek Hakem Kurulu kararıyla enflasyon artış hızının da altında tutulmaktadır.

İlk defadır ki kişi başına ulusal gelir 1980'de beş yıl öncesine göre yüzde 3 düşüş göstermiştir.

Friedman'cı ekonomi modeli uyarınca banka faizleri son derece yükseltildiği için üretimin finansmanı durmuştur. Üstelik işçi ücretlerinin düşüklüğü yüzünden stoklar da eritilememektedir. Ekonomi tam bir iflas halindedir. İflası geciktirebilmek için IMF'e, OECD'ye kucak açılmakta, ekonomi günden güne dışa daha fazla bağımlı hale getirilmektedir.

Ama emekçi kitleler, kendi yaşamlarındaki etkileriyle, artık göz boyayıcı beyanların ardındaki gerçekleri görmekte, faşist cunta'nın balonları teker teker patlamaktadır.

* *

YÖNELDİ!

yıl 8 ay hapse, 3 yıl 5 ay sürgüne mahkum edildi.

6/6: Ankara'da yayınlanan Yeni Sözcü'nün Ege Sıkıyönetim bölgesine sokulması yasaklandı.

Ankara 3.SYM'de iki kişi afiş asmaktan 2 yıl 8 aya mahkum edildi. Afişlemeyi Cumhuriyet Bayramı'nda yaptıkları için cezaları 2'şer yıl artırıldı.

7/6: Bandırma'da Yurtsever Gençlik Derneği'nin 4 üyesi, duvarlara yazı yazdıkları için birer yıla mahkum edildiler.

7/6: Çağrıya uyarak yurda dönmeyen Cem Karaca, 1 Mayıs adlı plağında komünizm propagandası yaptığı gerekçesiyle, 10 yıla kadar hapis istemiyle yargılanıyor.

Şair Rıza Zelyut, "Sonsuz Yarım Gün" adlı şiir kitabından ötürü İstanbul 2. SYM'ce 1,5 yıl 14 gün hapse mahkum edildi.

Cumhuriyet yazarı Mehmet Kemal ve yazı işleri müdürü Oktay Gönensin gözaltına alındılar.

9/6: Konya'da 2. Ordu Askeri Mahkemesi, Ortaköy Postası sahibi Necati Sağ, yazarı Eşref Tutak ve yazı işleri müdürü Ömer Faruk Oba'yı, laikliğe aykırı yayından 6 ay 20 güne mahkum etti.

10/6: Cumhuriyet yazarı Oktay Akbal ile yazıişleri Müdürü Okay Gönensin, bir valiyi eleştirdikleri için üçer aya mahkum oldu.

DEMOKRASİ İÇİN BİRLİK - AVRUPA KOMİTESİ YAYIN ORGANI SAYI: 9 • Haziran 1981 • 1 DM • 24 sayılık abone: 20 DM • Yazı İşleri: DİB - BK - BP 1344 - 1000 Bruxelles - Belçika - Tel: (32 - 2) 230 34 72 • Abone ve Dağıtım: DİB - FAK - Oststrasse 135 - 4 Düsseldorf 1 - Federal Almanya - Tel: (49 - 211) 325 759 • Konto No: Telli - Kreissparkasse - Düsseldorf 102 29 70 - BLZ 301 502 00

örgüt haberleri

DEMOKRASİ İÇİN BİRLİK ÜYELERİ EĞİTİM PROGRAMI

Demokrasi İçin Birlik 1. Avrupa Genel Kurulu, kabul ettiği 4. numaralı kararında DİB Avrupa Komitesi'ni ve ülke ve bölge komitelerini "üyelerin ve buna bağlı olarak kurulları nitel gelişmesinde önemi açık olan, her üyenin ideolojik politik bilinç düzeyinin yükseltilmesi, görüş açılarının ve militanca özverilerinin güçlendirilmesi, yeni yandaş ve üyeler kazanabilmek için yeterli ikna gücünü elde edebilmeleri bakımından merkezi olarak yönlendirilmiş o r t a k eğitim programı çerçevesinde bilimsel sosyalist temel eğitimle birlikte bilimsel sosyalist hareketimizin yurdumuz ve dünya gerçeklerine bakış açısını, tahlil ve hedeflerini özümsemek üzere program, tüzük ve diğer temel belgeleriyle politik analizlerini açıklayan sürekli bir eğitim çalışmasında bulunmakla" görevli kılmıştı.

DİB Komiteleri, Kongre'den bu yana, ilk olarak, DİB Avrupa 1. Genel Kurulu'nun kabul ettiği üç temel karar üzerine eğitim çalışması yürütmüş bulunuyorlar:

1. "Tüm demokrasi güçlerinin Tek Cephe'de birliği sağlanmalıdır";
2. "Uluslararası Barış Mücadelesi Güçlendirilmelidir";
3. Göçmen işçilerin özel sorunlarının çözümü yolunda mücadele geliştirilmelidir"

Yaz aylarındaki iki aylık tatil döneminden sonra, 15 Eylül'den itibaren Demokrasi İçin Birlik örgütleri, "merkezi eğitim programı"nın ikinci bölümünü uygulamaya başlayacaklardır.

Program, bilimsel sosyalizmin en temel kavramlarını, işçi sınıfının örgütsel mücadele biçimlerini, cephe politikasını, dünya devrimci sürecini, faşizm konusunu ve devrimci hareketin birliği sorununu içeren Temel Eğitim ile, her komitenin yerel gereksinimlerine göre uygulayacakları Özel Eğitim'den oluşmaktadır.

SVERIGE STÖDER JUNTAN I TURKIET

egeringen satsar 50 miljoner kronor på militärjuntan

İSVEÇ BASININDA TÜRKİYE

İsveç Komünist İşçi Partisi (APK)'nın günlük organı NORRSKENS FLAMMAN'da, 20-21 Mayıs tarihlerinde Türkiye üzerine iki yazı yayınlandı. Gazetenin yazarı Mai Palmberg, faşist cuntanın Türkiye'de işbaşına gelişinden bu yana uyguladığı planların içyüzünü açıkladıktan sonra, yoğunlaşan baskılardan çeşitli örnekler vermekte, halk ve demokrasi düşmanı bu uygulamalara rağmen, İsveç Hükümeti'nin O E C D çerçevesinde Türkiye'ye 50 milyon Kuron'luk yardım taahhüt etmesini şiddetle eleştirmektedir.

Öte yandan, Belçika Komünist Partisi Genel Başkanı ve Brüksel Milletvekili Louis Van Geyt, Belçika Başbakanı ve Dışişleri Bakanının cevaplandırması istemiyle Meclis Başkanlığı'na bir soru önergesi vermiştir. Önergede, Türkiye'de son zamanlarda baskıların yoğunlaştığı belirtilerek, generaller rejiminin Avrupa Topluluklarıyla ilişkilerinin askıya alınması konusunda Belçika Hükümeti'nin herhangi bir girişimde bulunup bulunmadığı sorulmaktadır.

ALÇAKÇA ÖLDÜRÜLEN FİLİSTİN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ TEMSİLCİSİ NAİM KHADER'E SAYGI

Filistin Kurtuluş Örgütü'nün Belçika Temsilcisi Naim Khader, 1 Haziran 1981 günü Brüksel'de siyonizmin katilleri tarafından alçakça öldürülmüştür.

Naim Khader'in öldürülmesi, Belçika'daki barış ve demokrasi güçlerinin şiddetli tepkisine yolaçmış, Belçika Hükümetinin FKÖ Misyonu için gerekli koruma önlemlerini almaması şiddetle eleştirilmiştir.

Olaydan sonra Demokrasi İçin Birlik Avrupa Komitesi Başkanı Doğan Özgüden, FKÖ Temsilciliği'ni ziyaret ederek örgütümüzün dayanışmasını dile getirmiştir.

Naim Khader Filistin' de toprağa verilmiştir.

ARMANC GAZETESİ'NDE DİB - AK BAŞKANI İLE SÖYLEŞİ

İsveç'te yayınlanmakta olan Kürtçe - Türkçe ARMANC Gazetesi, Haziran sayısında Demokrasi İçin Birlik Avrupa Komitesi Başkanı Doğan Özgüden'le bir söyleşi yayınlamıştır.

"Türkiye Kürdistanı'ndaki ulusal baskıya karşı, Türkiye'yi bir 'halklar hapishanesi'ne dönüştüren şovenizme, onun bugünkü kanlı uygulayıcısı faşist askeri diktatörlüğe karşı mücadelenin Demokrasi İçin Birlik'in a n a görevlerinden biri olduğunu" belirten Özgüden, anti-faşist eylem birlikleri konusunda da şu açıklamayı yapmıştır:

"Bugün bu sorun daha da yakıcı biçimde gündemdedir. Uluslararası planda barış, demokrasi ve sosyalizm güçlerinden hiçbirini dışlamayan bir tavra sahip tüm örgütler, çevreler böyle bir eylem birliğine katılmalı, katılmaları sağlanmalıdır.

"Ancak bunu yaparken kesinlikle ilkeli bir tavır içinde olmak gerekir. İlkesiz birlikler kalıcı olmaktan uzaktır; bunun yakın geçmişte birçok örnekleri görülmüştür. Herşeyden önce böyle bir birliğe girecek örgütler arasında karşılıklı saygı ve iç işlere karışmama ilkesi egemen olmalıdır. Diğer örgütlere hiyerarşik üstünlük taslama, dayatma, son anda emrivakiye getirme gibi tavırlar, henüz ham durumdaki eylem birliklerini de parçalamakta, kalıcı birliklerin önüne set çekmektedir."

TSİP'İN 7. YILDÖNÜMÜ TOPLANTISI

15 - 16 Haziran'ın 11. yıldönümünü ve Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin 7. yıldönümünü kutlamak üzere Frankfurt'ta 13 Haziran 1981 günü bir toplantı düzenlenmiştir.

TSİP Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz'ın da hazır bulunduğu ve konuştuğu toplantıda, ayrıca TÖB-DER Genel Başkanı Gültekin Gazioğlu ve Şili Sosyalist Partisi'nin bir temsilcisi birer konuşma yapmışlardır.

Toplantıya, Türkiye İşçi Partisi, Türkiye Komünist Partisi, Alman Komünist Partisi, Belçika Komünist Partisi, İsveç Sol Komünist Partisi ile Demokrasi İçin Birlik Avrupa Komitesi ve diğer demokratik örgütler tarafından kutlama ve dayanışma mesajları gönderilmiştir. DİB Avrupa Komitesi Sekreteri Alparslan Telli de toplantıda hazır bulunmuştur.

DEVRİM ANLAYIŞI VE BİRLİK SORUNU

Küçük burjuva ve burjuva sosyalizmlerinin de proletarya sosyalizmi adı altında sahneye çıktığı günümüz koşullarında, sağ ve "sol" sapmalarla devrimci marksizm arasındaki temel ayırım en açık bir şekilde devrim sorununa yaklaşımda ortaya çıkmakta, devrim anlayışı adeta turnosol kağıdı rolünü oynamaktadır.

12 Mart öncesi dönemi ele alalım:

Bu dönemde yeralan ve hepsi de kendisine kolaylıkla proletarya sosyalisti sıfatını layık gören irili ufaklı birçok politik akımı, devrim sorununa yaklaşımlarını temel alarak kolaylıkla iki temel bölükte toplamak mümkündür:

Bir yanda çeşitli nüanslarıyla (sağ ve "sol" yorumlarıyla) MDD'cilik, öte yanda da bağımsızlık-demokrasi-sosyalizm mücadelesini bir bütün olarak ele almaya çalışan, işçi sınıfının öncülüğünü savunan sosyalist devrim anlayışı.

Şu ya da bu biçimde, ama her ikisi de sonuçta işçi sınıfının öncülüğünü gözardı ederek, öncülüğü küçük burjuvaziye, ya da burjuvazinin "ilerici" kanadına terkeden sağ ve "sol" kuyrukçu akımlar, sınıf mücadelesi platformunda 12 Mart mihenk taşına vuruldukları zaman, mülksüzleşen orta sınıfların politik plandaki temsilcileri olarak iflas bayrağını çekmişlerdi, ama şüphesiz yokolmamışlardı... Küçük burjuvazi ve tekel dışı burjuvazi her ne kadar her gün iflasa sürükleniyor ve biraz daha yokoluyorsa da, bunların tamamen yokolmaları, ancak toplumsal gelişimin çok daha ileri düzeylerinde söz konusu olacağı için, 12 Mart dönemi bitip de yeni bir süreç başladığı zaman, işçi sınıfı sosyalizminin yanısıra, küçük burjuva ve burjuva sosyalizmlerinin de yeniden (ama bu sefer daha değişik biçimlerde) sahneye çıktıklarını görüyoruz.

MDD'CİLİKTEN UDD'CİLİĞE

1971 öncesinde sağdan ve "sol"dan yorumlarıyla MDD'cilik olarak sahneye çıkan burjuva ve küçük burjuva sosyalizmlerinin, 1971 sonrasında UDD'cilik adı altında sahneye çıktığını görürüz. "MDD'ciliğin ve UDD' ciliğin ortak iddiası, sosyalist devrimden önce ismine 'milli demokratik devrim', 'ulusal demokratik devrim', 'ileri demokratik devrim', 'ileri demokratik halk devrimi' dedikleri ayrı bir devrim aşamasının söz konusu olduğudur.

"MDD'cilik ve UDD'cilik iddialarını, Türkiye'de burjuva demokratik devriminin esas olarak yapılmadığı veya tamamlanmadığı tesbitlerine dayandırmaktadırlar. MDD'ciler şöyle diyorlardı: 'Hiçbir ülke birincisini (MDD'i) gerçekleştirmeden, bağımsız bir ülke, feodal kalıntılardan arınmış demokratik bir ülke durumuna gelmeden, ikincisini, sosyalist devrimi gerçekleştirmeyi düşünemez.'

"Türkiye'de burjuva demokratik devrimin esas itibariyle gerçekleşip gerçekleşmediği konusuna ilişkin olarak UDD'cilerin sahip oldukları görüş de, MDD'cilerin benzeridir. O kadar ki, MDD'ciler ileri bir kapitalist ülke olan Fransa'da bile bu sürecin tamamlanmadığını iddia ederler. UDD'ciler de sosyalist devrimden önce kimi yerde 'ileri demokratik devrim' dedikleri bir devrimin zorunlu olduğu görüşüne sahiptirler.

"Sağ oportunizmin bu değerlendirmeleri, yukarıda da belirtildiği gibi onları burjuvazinin kuyruğuna takılmaya mahkum etmiştir. Bu kuyrukçuluk kendini, 1971 öncesinde 'cuntacılık', 1973 sonrasında ise 'CHP'cilik' olarak göstermiştir.

"Sağ oportunizm, sosyalizm için mücadele perspektifini arkaya iterek demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin karşılıklı diyalektik ilişkisini görmezden gelirken, 'sol' oportunizm de tersine, demokrasi mücadelesinin önemini küçümseme ve onu inkar etme olarak ortaya çıkmaktadır. 'Sol' oportunizme göre demokrasi için mücadele etmek reformizm ve oportunizmdir. Sağ oportunizm, demokratik hareketlerin anti-kapitalist bir yönelim içinde olmalarının sosyalist devrim için yarattığı yeni olanaklara gözünü kapar, 'sol' oportunizm ise 'madem ki öyle, o zaman herşeyi sosyalist devrim halledecektir' der." (*Bu alıntılar Çark Başak'tan yapılmıştır*).

Ülkemiz koşullarında, sağ oportunizm gibi "sol" oportunizm de burjuvazinin kuyruğuna takılmaktan başka sonuç veremezdi, vermemiştir. Günümüz koşullarında, kapitalizmin orta derecede geliştiği bir ülkede artık küçük burjuvazinin yada tekel dışı burjuvazinin öncülüğünde bir devrimci atılımdan bahsedilemez. Her büyük toplumsal olay, artık iki temel sınıftan, burjuvazi yada proletaryadan birinin damgasını taşımak zorundadır.

TEK DEVRİM SÜRECİ

Çark Başak şöyle diyor: "Sosyalist devrim, partimizin temel stratejik hedefidir. Bu temel stratejik hedef'e bağımlı kılınan ve anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şoven, anti-tekel hedefler altında gerçekleştirilecek geçici devrimci, demokratik iktidar ise, tek ve birleşik devrim sürecinin yakın stratejik hedefini oluşturuyor.

"Partimiz bu tek ve birleşik devrim süreci içinde öngördüğü, devrimci bir karakter taşıyacak demokratik iktidarı, sosyalist devrim perspektifinden koparmadan, başlıbaşına bir amaç olarak mutlaklaştırmadan, ona ayrı bir 'devrim' niteliği vermeden ele almaktadır. Partimiz demokratik iktidarı, sosyalist devrime geçişin bir ilk evresi haline dönüştürme, devrim sürecinin daha ileri mevzilere sıçramasını sağlayacak nesnel bir olanak haline getirme perspektifiyle yaklaşıyor.

"Demokratik iktidarda somutlanan yakın stratejik hedef'e partimiz sosyalist devrimin bir öngirişi olarak yaklaşmaktadır. Devrimci bir karaktere sahip demokratik iktidar, bu anlamda, bir geçiciliğe sahip olacaktır. Henüz proletaryanın devrimci iktidarının ifadesi olmayan ve işçi sınıfının öncülüğünde emekçilerin ortak demokratik iktidarını oluşturan politik yapısıyla, Türkiye'nin emperyalizmin her türlü baskı ve sömürüsünden kurtulması ve işbirlikçi, tekelci büyük sermaye ve büyük toprak sahiplerinin gerici, baskıcı, sömürücü egemenliklerine son verecek demokratik görevleri içeren programıyla demokratik iktidar, süreklilik kazanabilecek ve böylece kapitalizm ile sosyalizm dışında yeni ve başka bir politik toplumsal yapıyı yaratacak bir almaşık değildir. Bu politik ve toplumsal yapı, sınıf mücadelesinin son derece sert biçimde devam ettiği koşullarda, ya geriye itilerek kapitalizme dönüş tehlikesiyle karşı karşıyadır, yada hızla derinleşmek ve sosyalist devrimin bir öngirişi olarak işlevini ve görevlerini yerine getirerek sosyalizme kavuşmak zorundadır."

Öte yandan, "iki ayrı devrim teorisi saptırması ile, tek bir devrim sürecinin kapsamı içinde, demokratik ve sosyalist görevlerin ağırlıkla yer almasına göre belirlenebilecek evreleri ve aşamaları birbirine karıştırmamak gerekmektedir." İki ayrı devrim süreci teorisi, bu karıştırma ile malul olduğu için, Lenin'in bilimsel sosyalizme değerli bir katkısı olan demokratik devrimin sosyalist devrime dönüştürülmesi teorisini anlamamaktan veya bunun saptırılmasından başka bir şey değildir.

Lenin demokratik devrimin sosyalist devrime dönüştürülmesi teorisini geliştirirken şunu söylüyordu: "Günümüz Rusyası'nda devrimin muhtevasını oluşturan şey, iki mücadele gücü değil, belirli ve farklı iki sosyal savaşımdır. Bunlardan biri, bugünkü otokratik-feodal sistemin içinde, diğeri ise henüz doğumuna tanık olduğumuz geleceğin burjuva demokratik sisteminde yer almaktadır." Yani Lenin bu teoriyi geliştirirken belirgin ve farklı iki sosyal yapıya karşı mücadele perspektifini ağırlıkla dikkate alıyordu. Bu teori, özellikle emperyalist çağa burjuva demokratik devrimlerini yapamadan ulaşan toplumlar için yeni devrimci perspektifler açıyordu.

Bu teori tarihsel deneylerin de kanıtladığı gibi sürekli olarak gelişen ve zenginleşen bir teori durumundadır. Feodal üretim ilişkilerinin hâlâ var olduğu toplumlarda, yani "belirgin ve farklı iki sosyal yapının" bulunduğu ülkelerde, demokratik devrimin sosyalist devrime dönüştürülmesine ilişkin leninist teori büyük önem taşımaktadır. Diğer yandan, feodal üretim ilişkilerinin ve feodal artıkların giderek önemsiz hale geldiği veya esas itibarıyle tasfiye edildiği toplumlarda, bu teori, işçi sınıfı partileri için sosyalist devrime yönelme bakımından açılımlar sağlamaktadır. Orta ve ileri derecede gelişmiş kapitalist toplumlarda, egemen olan sosyal yapı tek olmakla birlikte, tekellerin varlığı ve burjuvazi içinde yer alan ayırışımlar, tekelci büyük burjuvaziyi soyutlayarak onun ekonomik ve politik egemenliğini sınırlama ve giderek tasfiye etme hedefine yönelik geniş tabanlı demokratik hareketlerle iktidar kapılarını açma olanaklarını ortaya çıkarmaktadır.

Böyle toplumlarda demokratik ve sosyalist görevler, "belirgin ve farklı iki sosyal yapıdan" değil, esas itibariyle "aynı sosyal yapı"dan kaynaklanmakta olduğu için, birbirlerine iyice yaklaşmakta ve iç içe geçmektedirler. Antiemperyalist, antifaşist ve antitekel demokratik hareketlerin gelişmesi ve başarıya ulaşması bu koşullarda, sosyalist devrimi başlatma veya gerçekleştirme ile sonuçlanmaktadır, sonuçlanabilir. Bu bakımdan, bu teori, demokratik ve sosyalist görevlerin içiçe geçtiği orta ve ileri derecede gelişmiş kapitalist toplumlar için de, bu içiçe geçmenin özgüllüğünü taşıyarak ve çağdaş gelişmeler dikkate alınarak, yine geçerliliğini korumaktadır, evrenseldir.

Sağ oportunizm, demokratik devrimin sosyalist devrime dönüştürülmesine ilişkin Leninist teoriyi dogmatik şemalar halinde Türkiye'ye aktarmakta ve Türkiye'deki devrimi, birbirinden mekanik bir şekilde ayrı devrim olarak ele almaktadır. Devrim sürecinin tekliğine gözlerini kapatmakta ve sosyalist devrim perspektifini bilinmez bir geleceğe bırakmaktadır.

TEKLEŞMEDE MİHENK TAŞI

Bu yaklaşım, Türkiye komünist hareketinin tekleşmesi sorununun herzamankinden daha da fazla gündemde olduğu günümüz koşullarında daha da büyük önem taşımaktadır.

Türkiye komünist hareketinin ülkemiz koşullarında bir değil, birden fazla kanallardan gelişerek günümüze geldiği apaçık ortadadır. Gene bunun kadar açık olan bir diğer yapısal gerçek ise, komünist hareketin bu gelişme kanalları içinde burjuva ve küçük burjuva sosyalizmleriyle içiçe, onlarla hem bir arada, hem de kıyasıya bir mücadele süreci içinde geliştiğidir. Bu sebepten komünist hareketin tekleşmesi, çeşitli kanallar içinde evrilerek günümüze kadar gelen yapıların bir tek parti içinde kaynaşması sorununu ele alırken, bu gerçeği hiç unutmamak gerekmektedir. Şurası açıktır ki, eğer böyle olmasaydı, hepsi de bilimsel sosyalist platformda sayılabilecek bu hareketler pirüpak olsalardı, küçük burjuva ve burjuva sosyalizmlerinin ideolojik-politik-örgütsel etkilerinden tamamen arınmış olsalardı, o zaman zaten ortada tekleşmek diye aşılması bu denli zor bir sorun olmazdı.

Tekleşmek eğer bir ütopya olarak kalmayacaksa, eğer somut-canlı bir gerçeklik olarak ele alınıp hayata geçirilmesi için mücadele verilecekse, önce varolan gerçeğin iyice anlaşılması, aşılması gereken engellerin neler olduğunun açıklıkla görülebilmesi gerekir.

Sorunu, tekleşme sorununu Türkiye somutunda, canlı yaşayan bir gerçeklik olarak ele aldığımızda, proletaryanın birleşik komünist partisinin ve onun ideolojik-politik temellerinin yaratılmasında belirleyici olan noktanın devrim sorunu olduğu görülecektir. Oportunizmle devrimci marksizm arasındaki mücadele bu noktada odaklaşacak ve bu sorunun çözülmesine damgasını vuran, yeni sürece de damgasını vurmuş olacaktır.